d. i. यदि दीर्घा अपि च वर्णा लघ् जिल्या पठाते (तदा) भवति सा जिप लघः। (यदि) वर्णा जिप विश्तिपिठिता (तदा) दे। त्रीनिप (वर्णान्) एकं जानीत ॥ Hier ist लङ्जीन्हा (=लघुजिह्वया) der Instrumental vom männlichen oder sächlichen Nominativ जोन्ह, das so viel als das weibliche जिल्ला im Sanskrit. - Die Frage, welche mit einem Folgesatze (तद् = तया = so) behaftet ist, ersetzt wie im Deutschen den Vordersatz der Bedingung mit पार (« hast du gesehen, so u. s. w.» für « wenn du gesehen hast, so u. s. w.»). — म्रा oder wie andere schreiben म्रात्र, das von Lassen noch für den Lokativ gehalten wird (Institt. Pracr. p. 478. 4), giebt der Scholiast dem Sinne nach ganz richtig durch den Ablativ wieder, den auch das Verb verlangt. Nichts desto weniger ist महारे der strengen Form nach der Instrumental म्रत्राण । Den bis auf wenige Spuren verschwundenen Ablativ vertritt der Instrumental, s. unsere Bemerkung S. 210-12. Obwohl अत्राण eigentlich der Instrumental eines Substantivs ist und hier auch so konstruirt wird, so dürfen wir es doch mit der Präposition विमा = विना (d. i. Instrum. von (a) Str. 131 zusammenstellen: beide vertreten in den spätern Dialekten die örtliche Richtung woher in Beziehung auf einen eingeschlossenen Raum d. i. die Wörter der Ausschliessung erhalten die Bedeutung बाद्धि aus, heraus und stehen dann ihrem Substantiv immer nach.

Str. 123. b. A कथपानि, der Imperativ wohl richtig, doch weit seltner. — d. B वीन्तते, A वीन्तेते (sic), die andern richtig वीन्यते = दृश्यते Str. 120 d. i. sich zeigen, erscheinen.

Schol. म्रपीति। म्रपि म्रप्र (1. प्रम्ने)। तरुपलनाणं तस्याभिक्नं॥